

ORANY (6) *part praet pass impf*

o oraz a jasne.

sg f N oranã (2), oran(a) (2). ◊ G oranéj (1). ◊ n L oranym (1).

Składnia dopełnienia sprawcy: *orany przez kogo* (1).

Sł stp s.v. *orać*, Cn, Linde brak.

Uprawiany, spulchniany pod zasiew (o roli) (6) :

Wyrażenia: »orana rola« [szyk 2:2] (4): Arvum. ein geerter acker. Orana rola *Murm* 21; *BartBydg* 15; Ante Iovem nulli subigebant arva coloni, Przed czáfy Iowifowemi nie była rola orána. *Mącz* 11a, 353d.

»włoka orana« (1): tylko dwa grofzá z iednéy ośiádłéy włoki álbo przez kmiécieá oránéy/ wedle zwyczáiu Przywileiów Królestwa Polfkiego záchowawfzy. *SarnStat* 1039.

α. W funkcji rzeczownika: »orane« = *spulchniona rola pod zasiew* (1) : gdzie pełno fnádniej włac Ná oránym gotowo liać A gdzie zaczną gniazdo grofse Iuż lezie trochá ku trofse *RejRozpr* C4v.

Cf **NIEORANY**, **ORAC**

TZ